

մեծ հասարակութիւն պատկառանքը իւրեանց հրամաններն իբրև պատգամ՝ կրկատարէին, որք բազմի զժնգակ հարուաներու ներքոյ զրկուած ամեն վայելչութենէ, ընկած դոնէ ի դուռ՝ օրական պարէն կորոնէ, իւր և իւր որք մնացած թուաներով քայցը յագեցնէ, սակայն ձեն չգիտէր տնեցոց գութն շարժելու համար բաւեր յերկրելու, այլ ոնայնաձեռն յետ կը դառնայ, տեղի տալով շոպլաբանին, որ գիտէ ժողովուրդն կ'ընել: 'Նա այլ ևս չը համարձակիր, մտնել մի այլ տուն, յետ կը դառնայ նոյնպէս զողոզիւն քայլով, և հիւժեակ անգամներով, կը ստիպուի Ահհարանի դուռն զազար առնել. գիտէ նա որ սցստեղ կայ հեռատես Հայրիկ. 'Նա կը ճանաչէ իրօք օգնութեան կարօտ անձը և ըստ այնմ՝ խնամ՝ կը տանէ:

Եյո, Հայրիկ, կը յիշեմ իւրեանց երկրին մէջ հիւրասէր տանտիկիներ, որք երբ բարկ թունդրայ շուրթն նստած և կրակի ջերմութեան առջև հաց թխելու համար չարաչար տանջուած միջոցին ևս, մտահան չէր անէր աղքատներն, թունդրէն հանած առաջին հացերն դուրս պիտի յղէր, աղքատ մի պիտի որոնէր, նմա տար. զի «առաջին